

DA MAICH PRYJACIELAŨ...

Adam Mickievič
(Dziady, č. III, Ustup)

Vy mianie pamiatajecie? Vašyja tvary
U myśleńni maím: ab vyghnańni, viaźnicy i śmierci
Ŭ krainie, skul nočču latuć maje mary
Ab ghramadztvie adzinaje praŭdy ŭ šviecie.

Prad vačyma toj prykład, što podaŭ Rylejeŭ,
Jon uzvysiŭ pavažnaść Paspolnaje Rečy –
U vadkaz car uzvysiŭ jahonyja plečy,
I praklon svajho ludu na carskich plabiejaŭ.

Tuju rúku, jakuju Biastužaŭ* praciaghvaŭ
Da piará, jak viaščun, i žaŭnier jak – da zbroi,
Car, zakuŭšy, pasłaŭ, kab toj Polšču ŭzghadvaŭ,
Rycca ŭ rudniach, adzieŭšy ŭ rabskija stroi.

Inšych moža kranuła niabiosnaja kára:
Što ŭładaj, pašanaj jakoj aciaghčony,
Dušy volnaść na vieki pradaŭšy dla cára,
Jon biare la jho ganku čarghu na pakłony.

Moža płatnaju movaj jahony viek słavić,
I ciešycca ž jenkaŭ ludzkich i mučeńniaŭ,
Moža ŭ Ajčynie i mnie kroŭ kryvavić
Dy ghanarycca vymoghaj ciarpieńniaŭ.

Vam z-za mora, zдалoku, ad ciopłych narodaŭ,
Až na poŭnač latić ptuśak pieśniaŭ ghałosy
I adozvaj vitajuć lasy dy gharody,
Kab abvieścić nam volnaść, jak busieł na losy.

Moj ža ghołas paznajecie; jak byŭ zakuty,
Moŭčki počaŭ by vuž, ašukány tyranam,
Tolki raptam adkryli mnie tajnu pakuty
I dla vas zaŭždy prostym staŭ ghoľubam ráńnim.

Voś atrutaj napoŭniu toj kubak da kraju,
Paľkaj jość i balučaj majoj ghoryč movy,
Jaje vysmaktaŭ z ránaŭ i šloz majho kraju,
Chaj piače – dy nia vas, ale vašy akovy.

Chto z vas reč tuju voźmiecca z ghnievam abskardzić
Stanie brecham sabaki, jaki pryvučony
Da tryvańnia našyjniku – nie zasmučony,
Jon kusaje za rúku, što choča paghľadzić.

Juraj Kasič,
08.08.2012.

* - A.Biastužaŭ byŭ pieranakiravany z Sibiry na Kaŭkaz žaŭnieram, dzie zaghinuŭ u 1837 hodzie.